

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P. Š.**, nar. X., závod chovu ošípaných, X. H., zastúpeného JUDr. P. T., advokátom, T., 917 01 Trnava proti žalovanému: **MVDr. R. A.**, O., S., zastúpeného JUDr. A. H. - R., advokátkou, G., X. K., **o zaplatenie 10 234,47 Eur (308 323,60 Sk), o zaplatenie 8 342,42 Eur (251 323,80 Sk) s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 10 Cb /8934/93, č. k. 13 Cb/8942/1993-245 zo dňa 19. novembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.10 Cb /8934/93, č. k. 13 Cb/8942/1993-245 zo dňa 19. novembra 2009 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením určil súdnemu znalcovi Ing. M. O., ul. S., K., odmenu za znalecký posudok vo výške 491,27 Eur a náhradu hotových výdavkov za paušálne výdavky vo výške 106,22 Eur, celkom vo výške 597,49 Eur. Uložil tamojšej učtárni súdu, aby odmenu a náhradu hotových výdavkov, t. j. spolu 597,49 Eur vyplatila súdnemu znalcovi na účet v Poštovej banke, a. s., č. u. 4706051/6500, a to zo zálohy vedenej pod č. 295/05 - 99,58 Eur, pod č. 294/05 - 99,58 Eur a preddavkovo z finančných prostriedkov štátu 398,33 Eur.

Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na č. účtu 7000146773/8180 v peňažnom ústave: Štátna pokladnica Bratislava, VS - 8020559909, Krajský súd - 0558, SŠ - 12 s pripojeným

avízom sumu 398,33 Eur titulom náhrady znalečného. Žalovanému vracia sumu 199,10 Eur (6 000 Sk) zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že konajúci súd nariadil uznesením zo dňa 14. novembra 2005 dokazovanie znaleckým posudkom z odboru účtovníctvo. Ustanovený súdny znalec s vyhotoveným znaleckým posudkom predložil vyúčtovanie, v ktorom vyčíslil výšku odmeny 13 600 Sk a výšku hotových výdavkov 4 400 Sk. Súd preskúmal predložené vyúčtovanie a zistil, že odmena zodpovedá rozsahu i obtiažnosti podaného posudku a priznal mu ho v celom rozsahu. Žalobca zložil zálohu vo výške 2 x po 3 000 Sk, ktorá je však nižšia, ako je výška odmeny a nákladov znaleckého posudku, preto súd rozhodol zaplatiť rozdiel preddavkovo z finančných prostriedkov štátu. O povinnosti žalobcu zaplatiť preddavkovo vyplatené finančné prostriedky štátu rozhodol týmto uznesením. Nakoľko bol žalovaný úspešný v spore, súd rozhodol tak, že mu vracia zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie vo výške 199,17 Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie v zákonom stanovenie odvolacej lehote podľa ust. § 204 ods. 1 O. s. p.

Uviedol, že nesúhlasí s napadnutým uznesením z dôvodu, že súd zaviazal žalobcu zaplatiť náhrady vynaložené na vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 398,33 Eur s odôvodnením že nebol v konaní úspešný. Pokladá tento záver súdu za predčasný, nakoľko sa žalobca vo veci samej odvolal a v čase vydania napadnutého rozhodnutia ešte nebolo rozhodnuté o jeho odvolaní. Ďalej uvádza, že má výhrady aj k obsahu znaleckého posudku. Účelom posudku bolo zistiť, či žalovaný uhradil faktúry č. 244/32 a č. 159/32. Tvrdí, že znalec vyvodil chybný záver, že objem dodávok za rok 1993 vo výške 2 630 649,60 Sk bol žalovaným uhradený v celkovej výške 2 625 649,60 Sk, teda záväzky žalovaného, ktoré sa týkajú predmetných faktúr, boli uhradené. Dospel k tomu po tom, čo započítal medzi zaplatené faktúry aj faktúru č. 64/32 vo výške 422 910,40 Sk a faktúru č. 90/32 vo výške 562 464 Sk, ktoré žalovaný uhradil za spoločnosť S., s. r. o. Žalobca naďalej tvrdí, že faktúra č. 244/32 uhradená nebola. Preto vzhľadom k nepresnostiam v znaleckom posudku žalobca navrhol krátiť odmenu znalca najmenej o polovicu, pretože ním vyhotovený posudok je pre účely konania nepoužiteľný a vzhľadom na neprávoplatnosť rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach v konaniach č. 10 Cb/8934/93 a č. 13Cb/8942/93 zo dňa 30. októbra 2009, navrhol napadnuté uznesenie ako predčasné zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V predmetnej veci súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14. novembra 2005 č. k. 13 Cb 8942/93-67 nariadil znalecké dokazovanie vo veci úhrady faktúry č. 159/32 zo dňa 12. marca 1993 v sume 303 323,60 Sk za splnenú dodávku ošippaných. Zároveň žalobcovi a žalovanému uložil zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania každému samostatne v sume 3 000 Sk (čl. 67).

Z obsahu doloženého znaleckého posudku č. 29/2006 jednoznačne vyplýva, že posudok bol vypracovaný k spisu č. k. 10 Cb 8943/93-244 týkajúci sa zaplatenia faktúry č. 244/32, ktorá však nie je predmetom tohto sporu, ako aj k spisu č. k. 13 Cb 8942/93-67, čo nesporne bolo premietnuté aj do vyúčtovania nákladov za jeho vypracovanie. Znalec paušálnu náhradu odmeny vyčíslil 2 x po 600 Sk za naštudovanie obidvoch spisov, odmenu za spracovanie znaleckého posudku stanovil vo výške 13 600 Sk, (34 hod. x 400 Sk) a paušálne výdavky v sume 320 Sk spolu vo výške 15 120 Sk., v zmysle vyhlášky č. 491/2004 Z. z (čl. 69a).

Napadnutým uznesením súd však určil znalcovi odmenu a hotové výdavky vo výške 597,49 Eur (18 000 Sk). Vo výrokovej časti sú hotové výdavky vyčíslené v sume 106,22 Eur. (3200 Sk) a odmena vo výške 491,27 Eur (14 800 Sk). V odôvodnení rozhodnutia je uvedená výška odmeny v sume 13 600 Sk a výška hotových výdavkov v sume 4 400 Sk bez akejkoľvek špecifikácie, čo nezodpovedá výrokovej časti napadnutého uznesenia a ani predloženému vyúčtovaniu.

Prvostupňový súd však neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývala dôvodnosť medzi priznanou výškou odmeny a predloženými nákladmi za vypracovanie znaleckého posudku (rozdielnosť v sume 2 880 Sk).

Taktiež v záhlaví napadnutého uznesenia je uvedená aj suma 251 323,80 Sk s prísl., ako aj č. k. 10Cb/8934 /93 bez toho, aby súd uviedol, čoho sa týka toto konanie, resp., či došlo k spojeniu konania o nákladoch znaleckého (§ 112 O. s. p.). Spis neobsahuje o tom žiadne dôkazy. Pritom odvolateľ odvolaním napadol obidve konania (č. k. 10 Cb/8934/93, č. k. 13Cb/8942/93-245) a jeho námietky sa týkajú výšky odmeny, ako aj dôvodnosti záväzku vyplývajúceho z faktúry č. 244/32, ktorá nebola predmetom tohto konania. Odvolací súd poukazuje aj na rozdielnosť konštatovania v predmetnom uznesení ohľadne výšky zloženia

preddavku, ktorá nekorešponduje s povinnosťou uloženou v uznesení zo dňa 14. 11. 2005 (čl. 67).

Súd prvého stupňa sa pri vyhotovení napadnutého uznesenia neriadil ustanovením § 169 ods. 1 O. s. p., keďže predmetné uznesenie neodôvodnil.

Súčasťou obsahu práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s uplatneným nárokom. Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť postup súdu.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, nakoľko súd nedostatočne zistil skutkový stav. Odvolací súd zároveň vec podľa ust. § 221 ods. 2 O. s. p. vracia na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Podľa ust. § 226 O. s. p., súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 26. marca 2010

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.